

באיור בדרך אפשר

בממש קזמן לפועל אצל החיבור דחבל גשתחו גם בנוגע⁴¹
 לתנאים הפרטאים שבכל והעס הרבי בעל ההילוא. ועל אחת⁴²
 באה-וכמה שפועל על אלה שהם בבחינת עמו כי שהוא⁴³
 באופן של עליוי (כnil סעיף ה), בקהל מעתלו על אלה⁴⁴
 שנקיים "עם" משון פירוי, שלא⁴⁵
 יכוו מלתחילה לידי מאכ⁴⁶
 שהרומ שטות' תוכל לכשות⁴⁷
 על האמת כו.⁴⁸
 וענין זה השair הרבי הרוי⁴⁹
 בעל ההילוא לחבל נחלתו⁵⁰
 לדורי אחים, היינו בני הורה הבא⁵¹
 אחריו המקושרים אליו בחבל בונתו⁵²
 להם את הזכות להמשיך⁵³
 בעולתו בךך אשר הורנו⁵⁴
 ונלה באחרותו¹⁰⁸, באותו⁵⁵
 כיוון של השפה וקורוב לכל היהודי⁵⁶
 בכל מכב ובכל דינה, לאחרי⁵⁷
 שפלל את הדרך והראה⁵⁸
 בצד ארכיכים לפועל בכל⁵⁹
 הניל, ובוואלה מוקלה⁶⁰
 למלחה מן הטע - בטבע,⁶¹
 ככלו, שהצלחה תהיה על-טבעית⁶²
 אבל השפה וחדרו ותפעל בתוך גדי⁶³
 הטבע עצם למלא את פקילת⁶⁴
 הפונה של בריאות כל⁶⁵
 העולמות, לעשות לו יתרה⁶⁶
 דירה במחותים¹⁰⁹, שהוא⁶⁷
 המשמעות הפנימית של הצוויי יעשה⁶⁸
 לי מקש" ובל זה היה בחסד⁶⁹
 וברחמים¹¹⁰, ובוואלה⁷⁰
 מוקלה, למטה מעשרה⁷¹
 טפחים היינו בפועל-מש בזורה⁷²
 שנפתחת בתוך גדי המיאות⁷³
 התהונה ביתר.⁷⁴

לעbor עבירה שהיא היפך רצון העליון כי האמונה תחררו בו¹
 עמוק ותملאת כל המציאות של.²
 ועל-דרך זה בנוגע לאחפתוטה דמשה שבבל דרא³
 ודרא¹⁰⁵, הם הצדקים ווי ישאל בכל הדורות שזועו עינם של⁴
 הרבים נשייא הדורות, עד⁵
 לה'ק מוח' ארכמור בעל¹ פנימי, שמאכ זה לא יכול האדם לעbor עבירה⁶
 בהילוא, שנתקל ביום זה, יי'ד² שהוא היפך רצון העליון.⁷
 ועל-דרך זה בנוגע לאחפתוטה דמשה³ שבבל דרא ודרא¹⁰⁵, שזועו⁴
 היה עם כל אחד ואחת⁹ עינם של הרבים נשייא הדורות, עד לה'ק⁵
 מישראל, אפילו עם אלה¹⁰ ששם במעמיד ומאכ וחמי יהוד¹¹
 מאר של נפרדים מלאוקות, עמו⁶ מוח' ארכמור בעל ההילוא, שעבדתו היה¹²
 מלשון עוממות כгалים כבויות,⁷ עם כל אחד ואחת מישראל, אפילו עם אלה¹³
 שטרחקו מענייני תורה ומצוות⁸ שעממות, שגנתרהו ונעשה מושקעים בתאות⁹
 בתאות עולם זהה בתאות¹⁰ ורמיה, ואפילו אלה שנברת חבל¹¹
 להוות חיליהחת שליטת הרוח¹² נשמהם על-ידי עבירות של רבי (דא איז דאך¹³
 שיטה, ואבilio אלה שנברת¹⁴ בית-דין – הרי זה עניינו של רבי (דא איז דאך¹⁵
 חבל נשמהם על-ידי עבירות¹⁶ דער ענין פון א רביין), שליחיות ממוועץ¹⁷ של כרויות ומיתות בית-דין –²¹
 המחבר¹⁰⁶, כמו שפטות אובי בין הני/¹⁴ וגם להם דאג הרבי בעל ההילוא²²
 להשבע בהם לקלרכם כי הני/²³ זהו עניינו תפקיido ושליחות של²⁴ אצלים, שבחינת ה'יחידה' תוכל לבוא ביגליוי²⁵
 רבי (דא איז דאך דער ענין¹⁷ ולפעול פועלתה, החל ממצב של נסוץ, להסביר²⁶²⁶ פון א רביין), שליחיותו¹⁸ לו שבענין זה מוקחה הוא לעמוד בנטzion,²⁷ ומוצע המחבר¹⁰⁶, בין היחידי²⁸ לאלוות כמו שפטות¹⁰⁷ בדברי²⁹ משה רבנו על עצמו אובי עומר³⁰ בין הני/³¹ וביניהם, ועוד³² למלחה מזוה, היינו שלאמיתו של דבר עניינו של זבי' הוא עלה עוז³³ יותר מה, הרי הוא פועל גם³⁴ אצלים, אותן שתפרק כל-כך,³⁵ שבחינת ה'יחידה' שבנסיבות³⁶ תוכל לבוא ביגליוי ולפעול³⁷ פעולתה להשבע על הנגתו של האדם. החל ממצב של נסוץ,³⁸ ובוואלה מוקלה, למלחה מן הטע – בטבע – בטהע –³⁹ להסביר לו שבענין זה מוקחה בריאות כל העולמות, לעשות לו יתרה בתחותים¹⁰⁹, וכל זה בחסד⁴⁰ הוא לעמוד בנטzion, ואפר-ך

(105) תקו"ז מס' קיב, א. קיד, א. 158. ראה מה שורת שלום ע' 158. ד"ה באתי לגני תש"ב פ"ה (סה"מ מלוקט ח"א ע' כה. תורה מנחם – התווודויות ח"ד ע' 297). ובכ"מ. (106) ואthanן ה, ה. (108) ע"פ לשון אדה"ז בתニア אגה"ק סימן זך (קמו, א). (109) ראה תנומה בחוקתי ג. נשא טז. ב"ר ספ"ג. במדב"ר פ"ג. ו. תניא רפל"ז. ובכ"מ. (110) ראה שיחת שמחה תרצ"ג (נעתק באגרות-קדוש כ"ק ארכמור שליט"א ח"ג ע' שנג. וראה "ירושימות" חוברת קפ ע' 9 (נעתק ב"היום יומ' כ חשות)).